

Átadták a gyermekkorházat is a klinika céljaira.

SZEGED, augusztus 5.
(Saját tudósítónktól.)

A szegedi gyermekkorház átadását a klinika céljaira ma rendelte el a miniszter s dr. Lóthe József egyetemi professzor vezetése alatt mintegy nyolctagú bizottságot küldött le Szegedre, hogy az átvélt fogantatosítsák. A bizottság tegnap este Szegedre érkezett, tagjai között Korb Floris és dr. Szandtner Pál professzorok is szerepelnek.

A város tanácsa a gyermekkorház átadása ügyében ma reggel rendkívüli ülést tartott, amelyen elhatározták, hogy az átadáshoz a város képviselőjében dr. Szendrey Jenő t. b. tanácsnokot küldik ki. Ma délután a bizottság helyszíni szemlét tartott a gyermekkorházban, ahol dr. Kovács Odón, a kórház főorvosa és a kórházi gondnok fogadták őket. A bizottság összeállította a kórház leltárát, a formális átadás azonban csak hétfőn történik meg.

A gyermekkorház már a harmadik intézmény, amit a város a klinika részére átadott. A csecsemőgondozó még három-négy hétig, férőhely hiányában, a gyermekkorház épületében marad, azután a közkorházba helyezik át. A gyermekklinika vezetője ideiglenesen dr. Papp Karolina, szegedi származású orvosnő lesz, miután az elhunyt Generich professzor megüresedett helyét csak most fogják betölteni.

Az átvévi-bizottság ma este utazik vissza a fővárosba.

„HA-HA”
CIPŐÁRUHÁZ
Kelemen-utca 12.

**Leszállított árak,
míg a készlet tart**

Kérjük kirakatainkat be-
vásárlás előtt megtekinteni.

Goodyear rámás, fehér
félcipő, erős kivitel-
ben. K **350**

Fehér, 21 cm. magas-
száru, legdivatosabb
betétes cipő . . . K **400**

Goodyear rámás, női
schewró magas
füzős cipő 35/38-ig K **650**

Goodyear rámás, férfi
cugos cipő, erős ki-
vitelben, schewró
vagy box . . . K **700**

Goodyear rámás, férfi
schewró füzős cipő
francia formában K **750**

Postán rendelt áruknál, meg nem
felelés esetén, az árut becserél-
jük, vagy a pénzt visszaadjuk.

13-33 a SZEGED telefonszáma.

„Zsimi“, a tánc paroxismusa.

Mit hoz a legujabb hullám? — Bécsi lázak. —
„Kis Krausz” tanulmányulja. — „Bort ide Salamon!”

SZEGED, augusztus 6.
(Saját tudósítónktól.)

Szeged egyik legagilisabb tánc-
tanára, akit a város leghagyat-
ottabb részében is „Kis Krausz”
néven ismernek, tegnap érkezett
haza nyári vakációjáról, amelyet egy
ausztriai tanulmányutal kapcsol
össze, hogy a szegedi tánc kedvelő
közönségnek a jövő kurzusban meg-
lepetésekkel szolgálhasson. „Kis
Krausz” a déli korzón tűnt fel előt-
tem szokásos eleganciájával súlyos-
bitva s barnán, mint valami cso-
koládé ember. Nagyvárosi mozdula-
tokkal közeledett felém. Megragad-
tam az alkalmat, hogy megragadjam
ő: a messziről jövőt és felállítottam
riporter csapdát, úgy, hogy nem
terhelhet ki előlem.

— Mondjon valamit, kedves Krausz
ur —, kértem parancsolólag.

— Ma reggel jöttem Bécsből — fe-
lelte. Ausztriában nyaraltam. Az egész
ország örülten táncol. A lányok
kenyérkeresetté avatták már ezt a
művészetet, tizennégy éves fruskák
szülői parancsra élethivatásnak te-
kintik s nagy elővigyázattal és
ambícióval képezik magukat. Főleg
a görög táncokat imádják most s
a legtehetségtelegebb neoposztály fia-
talsága is jelmezekben tűntet a
görög klasszicizmus istápolásában.

— Kétségbeesetten őrlőng egész
Ausztria. Ementem a Wiener Musik-
verein-Salba, ahol megismerkedtem
a legujabb és legfelkapottabb tánc-
cal. „Zsimi”-nek hívják magyarul és
annyit mondhatok róla, hogy ez
már a tánc paroxismusa. Képtelen
mozdulatok, képtelen zenére. Dilet-
tánsok is táncolják. Nagy vonaglá-
sokon keresztül valósággal a végki-
merülésig tart és szinte epileptikus
görcsökben végződik. Nagyon fon-
tos benne a pautomimika; az indu-
latok visszatükröződése az arcon.
Táncos és táncosnő nem működik
bennük együtt, valami káotikus össze-
visszaságban mozognak egymás kö-
rül. A férfiak tánc közben artikulát-
lan hangokat hallatnak, de a nők
nemükre való tekintettel, csendes
odaadással viselik a tánc borzalmait.
A zenéje kétnegyed ütemű, szin-
kópált ritmussal, a tánc lépés az ütem
közepére esik.

— A „Zsimi” különben már Buda-
pesten is feltűnt, persze alaposan
átformálva, mert nálunk ilyesmit nem
lehet arcpirulás nélkül behozni. Sze-
geden nem is fogom tanítani, annál
inkább sem, miután több mint bizo-
nyos, hogy Budapestre költözők és a
legközelebbi kurzusomat már ott
fogom tartani.

— Hát képez itthagyni ezt a várost,
ahol már az ősei is maradandó
érdemeket szereztek a tánc kultúr-
magjainak érlelése körül?

— Ugyan, kérem, itt hiába dol-
gozik az ember. A kultúrát meg-
hagyjuk békében. Nem érek rá vele
vesződni a luxusadó miatt. Mert
kérem a város a luxusadót . . .

— Inkább Bécsről még valamit,
ha nem vagyok tulkövetelő — vágtam
közbe gyorsan —, mert a luxusadó
nálunk már nem cikk.

— Bécsről? Nyáron? Nem sokat
mondhatok, hanem a bécsi strand!?!
Uram, én nem vagyok ellensége a
nőknek, hanem ami ott történik az
botrány! Azok a kosztümök, azok a
feltűnő színű és szabású öltözékek,
amelyekkel ott találkozik az ember
csak arcpirulással gondolhatok vis-
za!

— Ne tessék ilyeneket mondani,
mert ugy sem irhatom meg. Inkább
talán a bécsi magyarokról?

— Nem politizálok, hanem a ma-
gyarság a táncban igen méltó hatá-
sokat váli ki az osztrák publikum-
ból. Egy angol párt láttam magyar
táncokat járni — nagyon rosszul.
A tánc abból állt, hogy kurjongat-
tak, dühöngtek s a végén a férfi
az asztalra sapott a fokosával s azt
ordította: „Bort ide Salamon!”
Mégis mondhatom, hogy a legna-
gyobb hatást a magyar táncok vált-
ják ki Bécsben. Különösen a „bo-
kázó”, a „hegyező”, a „kis harang”,
a „bölcső” és a „cifra toppantó”
terjedtek el az utóbbi időben.

Megemlítette még szomorúan,
hogy hatszáz koronát fizetett Bécs-
ben egy liter kocsisborért.

— No — mondtam —, ez meg
a borák paroxismusa. Ennél nincs
tovább!

Linderék menekülnek Pécsről.

PÉCS, aug. 6. A *Magyarság* írja:
Tegnap este a városházán miniszter-
tanács volt, amelyen Linder elnökölt.
Bejelentette, hogy a vég elérkezett,
egyben figyelmeztette az „elvtársakat”,
hogy minél előbb, ki merre tud,
meneküljenek. Én magam — mon-
dotta Linder — még nem tudom,
hova menjek, de azt hiszem, hogy
Bécsbe fogok menni, ahol elvtár-
sainkkal folytatnom a munkát.

Ezután Geiger, a házi újságíró
felolvasta Gábor Andor levelét, amit
arra a levélre küldött válaszképp,
melyben Linder támogatást kér a bécsi
szökevényektől. A levél nagy tet-
szésére szolgált a jelenlevőknek, mert
— amint Gábor Andor írja — leg-
szívélyesebb fogadtatásra számítha-
tak a bécsi „bajtársak” részéről.
„Egyesült erővel látunk neki a mun-
kának — írja tovább a levélben
Gábor Andor —, amely előbb-utóbb
célra fog vezetni. Linder kijelentette
az ülésen, hogy szabad utat biztosít
nekik a belgrádi kormány. Előbb
azt gondoltam — mondja —, hogy
Budapesten utazom keresztül. Egyebet
nem mondhatok, mindenki menjen,
amerre tud.” Az utcákat vidám arcu
emberek járják.

TELEFON:
Igazgatóság 455.

KORZÓ-MOZI

TELEFON:
Pénztár 11-85.

Szombaton és vasárnap, augusztus 6. és 7-én

**A magyar filmgyártás
legnagyobb szenzációja!**

A megfagyott gyermek

Báró Eötvös József
örökbecsü költeménye után
filmre irta: **SAS EDE.**

A szezon legkiválóbb filmje!
A főszerepben: SZÉCSI FERKÓ.

Előadások pénteken és szombaton fél 6, fél 8 és negyed 10 órakor,
vasárnap fél 4, fél 6, fél 8 és negyed 10 órakor.

A fél 8 és negyed 10 órai előadások a nyári helyiségben
lesznek megtartva.

Rendes helyárak!

Rendes helyárak!

Szegedi kis tükör

Az élet és a költői szabadság.

A hajzat ősz fejének ormán,
sok szarkaláb ül két szemén;
Kiélte éltit, főzve-forrván,
a vén legény.
Kiélte éltit és dalában
még egyre visszasír a múlt . . .
(Avar zörög sápadtra váltan,
ha már lehullt.)

A hervadását hogy beallja
a vén legény, ne várjad azt,
költő, ki működik alanyba,
kort elhalaszt.
Markirozza a svungot, lángot,
ha ifjúsága elhaladt,
tükröznek szép, költői álmok
légvárait.

Hazug, de tarka, fényes álmok,
valók voltak még hajdanán;
sok boldog órát áldva-áldott
a barna lány,
a szöke és a tiziáni
gyönyörben meg-megreszkett; —
s ma búsitják a kor hiányi
a szíveket.

De költő, kit a líra ihlet,
nem vallja ő be azt soha,
hogy meglankasztja szíveinket
sors mostoha . . .
S ezért, ha nincs nagy rizikója,
mindent, de mindent megígér,
a renoméját így megóvjá,
ameddig él.

Egy költővel a minapában
e bús történet megesett,
megirt, bár szörnyű, forró nyár van,
egy levelet.
Mindent megirt e kis levélben,
amit a lelke érezett
s mire szívével őszben élén,
emlékezett.

Megirta, hogy a lelke lángja
gyönyör mennyéig fellobog;
a sorsát benne feltalálja:
a boldogot.
Megirta, hogy a szíve mélyén
örök parázssra gyúlt a vágy,
szerelme májusában élén
nyugtót se hágy.

Megirta ezt hiú a költő,
s egy vágyban forró éjt ígért . . .
Lemúlt rajt' vagy két emberöltő
s most semmiért
nagyot női majd a renoméja,
s lírája ujra csupa sikk, —
a bájoló, tudni'lik, még ma
elutazik.

Költőnk megszürtülő fejére
önérzet von szép glóriát,
— anélkül, hogy felelné érte,
gyönyört kínált . . .
De hordár jó, levél kezében,
a lila írás úgy ragyog,
— Nyíljon felettünk hát az éden! . .
még maradok.

Alanyi költő, szürke, balga,
aki taposzt már őszavart,
gondold meg: volt egy tarka szarka,
S mint te, az is sokat akart. **Sicc.**